

Vedlegg 2: Arbeidsprosess Logg opprettet den 30.08.19

tidsrom: slutten av august – 28.09

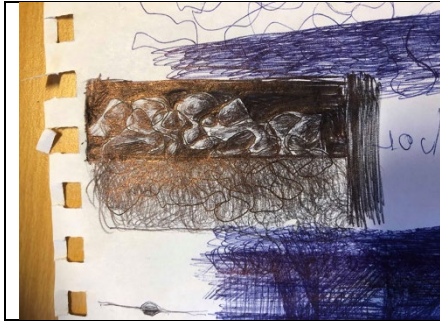
	<p>formen er formet ved å gjentatte ganger skyggelegge ved hjelp av pennen. Den tar utgangspunkt i organiske sirkulære former. Fremtrer stormfull og full av bevegelser og bevegelsesretninger. Strekene som følger formen skaper energier og jeg følger linjene med blikket når jeg ser på den. Formen er ikke tegnet i utgangspunktet men blir til mens jeg tegner linjene i bestemte bevegelser.</p> <p>Materiale: sort kulepenn</p>
	<p>Dette er laget i en time. Her er kruseduller drodlet en etter en. De tar svinger ut ifra hvor jeg velger å svinge de. Mot midten er de samlet slik at det skapes et mørkere felt hvor krusedullene glir over hverandre. Energien samles i midten. Noen av krusedullene er mørkere og fremtrer for med som en kontrast til de lysere og tynnere. Det er som en kan lese en tydeligere form ut av de mørkere krusedullene. Som om de tilslutt somles til en sort krusedull. Et fryst øyeblikk i tid før krusedullen skapes.</p> <p>Materiale: sort tusj og kulepenn</p>
	<p>refleksjon: Dette kan minne om en blomst. En solsikke (van gogh). Allikevel er det ikke det. Det er energier som i strekene i bilde. I midten ser jeg en sirkel med et konsentrert punkt i midten. Her er de korte linjene (skraveringen) lagt i sirkler slik at blikket mitt oppfatter det som om de svirrer rundt. rundt sirkelen glir strekene utover og er ganske konsentrerte (lagt over hverandre). de glir ut og blir buttere og ser nesten ut til å oppløse seg. Formen oppløses. Ingen konturer men heller linjer som er lagt over hverandre å skaper fortetninger slik at feltet blir mørkere og sirkelen tar form. Videre skapes nye former som ser dynamiske ut hvor streker er lagt horisontalt og vertikalt oppå hverandre. Blikket beveger seg etter det bølgete mønstre.</p>
	<p>Linjer som beveger seg som bølger. Hav, vann. Van gogh. Linjene ser ut til å bevege seg da de er lagt eksempelvis 4 og 4 under hverandre i en bølge. Der strekene trekker seg sammen skapes avslutningen av bølgen.</p>

	<p>Refleksjon: Et tydelig organisk mønster hvor linjene snirkler seg opp i ulike formasjoner. Jeg leser formen da linjene og tusjmerkene er lagt etterhverandre i ulike retninger. Det er et system hvor en ser gjentakelser av mønstre uten at de er identiske. (fraktaler). Det sorte feltet er fortetninger av merkene og linjene som skaper et mørke hvor en ikke like tydelig ser retningene lenger. På venstre side er de samme linjene skapt i mindre skala og skaper variasjon i størrelsesforhold. Stikkord – plante, vekst, mønster</p>
	<p>laget i time. Her er krysskravering lagt som et mørke i nedre del av bilde. Strekene er bygger over hverandre og fortettes jo flere ganger de krysser hverandre. Variasjon skapes ved å legge færre streker ulike steder. Øverst i bilde har jeg dannet fraktallignende forgreninger ved å legge pennen i ulike grenlignende retninger. Akkurat som jeg jobbet med mønstre over. det blir til raskt. Jeg jobber raskt med pennen og linjene bærer preg av en hurtighet ved at de ikke er stive og/eller planlagt. Fiskelignende vesener er dannet på samme måte som grenene bare at jeg har lagt de i sirkellignende formasjoner. Får assosiasjon til fisker i havet som flyter rundt mellom talg.</p>
	<p>skravering hvor penn er lagt horisontalt og vertikalt. En sirkel er oppstått i midten og skraveringen beveger seg over den i en bue og på denne måten får jeg et inntrykk av dens volum. Enten er den i ferd med å oppstå eller oppløses. Skraveirngen er lagt raskt og er fortetninger skapes hvor det ser ut til å være mørke felter. Energiene samles i sirkelen kanskje.</p>
	<p>Her er flere tusjmerker lagt i ulike systemer på flaten. til venstre ser strekene ut til å gå i flere retninger og har ingen klar retning. De bærer et organisk preg ved at de ser ut som små tapper (ikke rette og like). Men mot den sirkulære formen samles de som et mørkt energifelt og en retning tar form. De beveger seg opp mot en ny fort form til vendtre. Videre er dotter lagt på en organisk måte. De er ikke lagti rekkefølger eller spesielle systemer men fyller flaten på en slik måte som de oppsto. Med å rakst prikke et mønster som kan minne om mose i naturen. Disse fortettes i formen til høyre. Kantene i bilde er ikke kuttet brått av men mønsteret avsluttes på en slik måte at de bærer et skissepreg. Raskt.</p>
	<p>Mønsteret legger seg på noen områder i sirkulære former som er fortettet ved å legge flere linjer over og over igjen. Himmel, hull, vind, øyne som ser på meg.</p>

	<p>Motivet er laget uten å tegne opp formene på forhånd. Først er det lagt enkelte linjer for deretter å skyggelegge fleter med pennlinjer. Formene får volum gjennom kontrast mellom lys og mørke. Kan minne om enkyer, organer osv... lignende former som gjentas og dekker papiret. Et fryst øyeblikk av en dynamisk formasjon hvor det kan se ut som former oppstår og transformeres som skyer på himmelen. Det er ikke noe konkret i bildet. Bare underlige myke former som er i ferd med å oppstå og forsvinne.</p>
---	---

	<p>Ulike sky lignende former er laget ved å legge kruseduller i forskjellige tykkelser og retninger. Mørke felter mot lyse. Forgrunn, bakgrunn. Fortetninger av kruseduller i de mørke feltene. Koblinger.</p>
	<p>Kruseduller ligner en spiral eller en blomst. Er lagt i en spiral hvor ytterkantene av hver krusedull treffer den neste i spiralen og danner sorte linjer rundt hver del av spiralen. Sortere og mørkere mot midten.</p>
	<p>Pointilisme. Ulike tordet er lagt utover arket. Fortetninger skaper organiske formelementer i flaten. Kan minne om skyer osv...</p>
	<p>Fortetninger av skriblerier. Ser ut som noe trer frem fra mørket. En skog osv...</p>

	<p>Et ansikt trer frem. Ekspresjonisme. Formen er her avgrenset av fortetninger av linjer. Øynene er dekket av linjer som formørkner øyepartiet grunnet sin tetthet. Rundt vandrer linjer i ulike bevegelsesretninger og danner former – outsider art. Figuren er laget ved å bygge en form med streken for deretter å fylle den inn.</p>
	<p>Tegnet i time. Utgangspunkt i en spiral som igjen blir en ny og en ny. Ser ut som en organsime hvor nye spiraler formes og oppløses. Gjennom skravingene ser en underliggende mønstre som overlapper hverandre. Selve kjernen av spiralene er sortere og gjør at jeg opplever den mer fortettet og vendt innover Linjene er plassert med ca. like stor avstand og bærer preg av hurtighet (de er laget ved å løfte pennen kontrollert slik at en rekke merker oppstår og tolkes som en linje med en retning. ornament.</p>
	<p>Her er en rød penn beveget i lette runde former slik at motivet blir fylt med kruseduller. En sol trer frem der feltet ikke er dekket med linjer. Et landskap trer frem der linjene har fortettet seg. Kan minne om er horisont</p>
	<p>Fortetninger av gjentatte avrundede linjer. En form trer frem (rund) hvor skribleriene er mindre fortettet. Portitlappen fører rundt slik at jeg kan følge formen uten å skifte bevegelse. Skaper en helhet på den måten at linjene er gjentatt på samme måte i hele bilde. (fint med løse ark som kan bevegtes rundt)</p>

Minner om en øy. En øy som speiler seg i vannet. Utgangspunktet er linjene i nedre del. Deretter er de fylt inn så de virker tredimensjonale i øvre del av bilde. I nedre del forblir linjene igjen som konturer av formen over. Viser prosessen, hvordan det er laget.

utprøvinger 04. 09 – 08.09

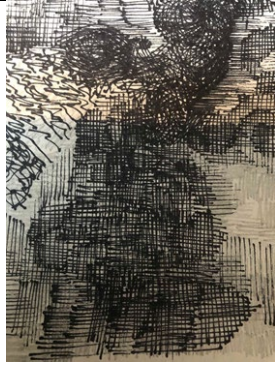

Med utgangspunkt i tekstlignende linjer (hvordan jeg skriver er utgangspunktet for linjene. Jeg la så papiret i en retning slik at skribleriene steg oppåver som trær. Deretter fylte jeg inn feltene rundt med skriblerier. Den nederste delen er mørkere da skribleriene er hardere og mer fortettet. De lyse feltene mellom linjene eller teksten trer frem som former fra den skriblete bakgrunnen.

Cy twombli og munch sitt vann – Her har jeg lagt skriblerier som utgangspunkt og deretter fjernet felter med knettgummi. Dette tok ikke lang tid og produsere og jeg tenker det er et svrt uferdig bilde. En skisse. Her ser en tydelig de harde strekene som er lagt ned røft..

	<p>påbegynt ons – ferdig tors kveld -- mønsteret starter i en blomsterlignende form jeg skisser opp - fylles inn med skraveringer - de er tynne og tidkrevende - etterhvert blir feltene mørkere - jeg legger strekene i ulike bevegelsesretninger - dette skaper bevegelser og former i mønsteret. Noen steder legges de over hverandre på skrå i lag. Dette skaper mørke og fortetning - blomsten som var skisset opp blir gradvis en del av mønsteret. Dette på den måten at jeg ikke lenger tydelig ser den organiske formen men den glir inn i mønsteret og blir en integrert del - den trer ikke frem som tydelig - den er fortsatt der da de organiske formene er skraverete mørkere.</p> <p>Dette likte jeg godt å gjøre. Tiden det tok og konsentrasjonen – resultatet var tilfredsstillende – ser her sammenhenger til hva jeg ønsker å skrive om. Naturens formingsprosesser ser jeg her. det at dynamiske former og mønstre blir bygget opp etter nitidig arbeid med kun en penn og ingen skissering på forhånd. Jeg liker hvordan mønsteret gradvis tar en mer kompleks form.</p>
	<p>Utforskning av ulike skraveirngsteknikker med utgangspunktet i en spiral. Jeg liker denne inrammingen. Papir mot papir.</p>
	<p>linjer inni som viser til skyens bevegelser. Den fremtrer som en dynamisk form mot bakrunnen med de rette linjene. Jeg ser van gogh og klassisk skravering i dette bilde.</p>

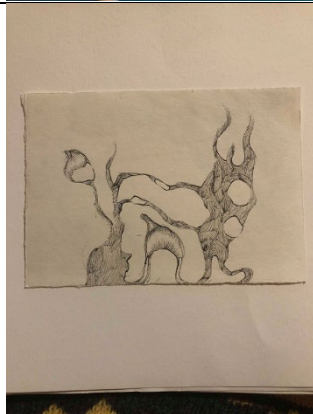
Jeg startet tegningen med kun blyant og øvde meg på skravering - deretter la jeg penn over - det utviklet seg til at jeg fortsatte å fylle inn med ulike streker - bygget opp motivet ut ifra utgangspunktet uten noen bestemt intuisjon enn å fylle Flaten med ulike former en spiral blir fylt - formen blir en ny form - her ligger eksperimentet - å ikke stoppe opp fordi en form er laget men å lage en ny med utgangspunkt i den eksisterende - kan dette gjøres med utgangspunkt i blekk?

Automatismen

Det fine med den er vel kanskje tanken om eksperimentet - det at en gjennom å ikke ha noen i tanke om hva noe skal bli bare skaper for å skape - å gjennom oppbygning av motivet kommer det kanskje kvaliteter frem i å jobbe eksplorativt med penne og papiret samtidig som en kan se på det som en ren øvelse i håndlag, strekføring og formutforskelse - som en metamorfose hvor en strek fører til noe annet - det fine med tusjen er at den er permanent og at en er nøtt til å bygge videre på det som allerede er der - det er en prosess hvor en ikke kan viske vekk og her ligger det muligheter for oppdagelser ikke finesse.

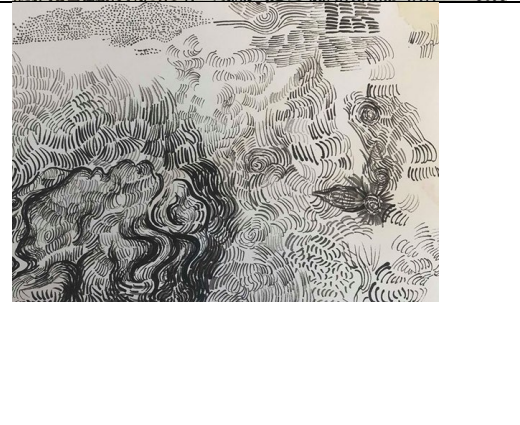

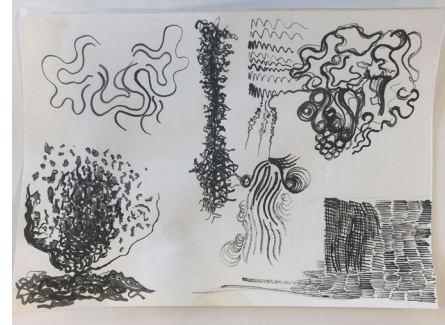
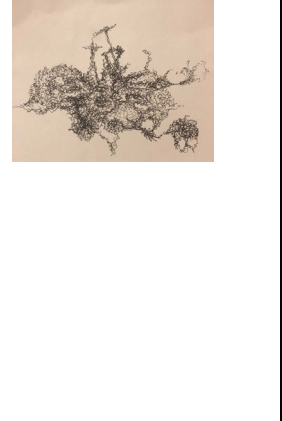
Dette ble gjort 08.09 på kvelden med utgangspunkt i et skravert bilde av ca. dette motivet. Jeg fant denne dagen frem til en illustratør jeg fattet interesse for (skrive om i logg 2). Franklin booth. Her er fokuset mitt streken. Den mørke forgrunnen er laget ved å legge sort tusj i første omgang for å bygge opp motivet. Himmelen er laget ved å legge linjer etter hverandre (skravering). Skyen har jeg lagt

Denne formen oppsto under en telefon samtale. Den har utgangspunkt i bilde over. Jeg la linjer og bygget opp en slags form. Deretter linjet jeg deler mørkere for å tydeliggjøre formens avgrensning. Minner om en slags surrealistisk vekst som vokser inn i hverandre og er litt uregjerlig. Jeg liker uttrykket.

09.09 – 15.09

	<p>Etterligning av van gogh tegning fra 10.09. Her har jeg brukt blyant og sett på et bilde for å prøve å forstå strekføringen hans bedre. Jeg hermer ikke slavisk men prøver heller å jobbe litt fritt med linjene for å skape impulsivitet i bilde. Jeg legger i større grad merke til detaljer i bildene hans på denne måten og ser det som en god øvelse i forståelse av bildene. Det har slått meg hvor mye hvitt som står igjen i bildene hans. dette kan en se som en del av inspirasjonen fra japanismen. At det hvite arket er tydelig mot strekene.</p>
	<p>Strekene er her organiske og sniklede og kan minne om sumi e maleriers måter å tegne treet på. Jeg jobber først med å bygge opp formen for deretter å jobbe mer spontant med strekføringen.</p>
	<p>11. 09 Her har jeg jobbet uten å se etter noe spesefikt men heller testet ut å lage streker med ekoline tusj. Jeg liker ikke at alle strekene har samme valør (mørk) og samme form. Jeg er ute etter å skape noe mer lignende van gogh og finner det i neste omgang nødvendig å skaffe meg en reed pen for å få dette til (malerisk kvalitet med ulike valører men fortsatt)</p>
	<p>13. 09 Her har jeg laget med en reed pen ut av tre. Den har den egenskapen at jeg kan dyppe den i blekket slik at den syger til seg blekk jeg deretter kan påføre arket. I motsetning til penselen bevarer den en lik streklengde avhengig av tuppen på pennen. Jeg styrer den ved å tilte den til siden for tynnere streker og kontrollerer mengden vann og blekk som påføres. Dette synes jeg ga fine effekter i ulike valører fra sort til grått. Noe som skaper kontraster, dybde og form. Steken har i motsetning til med ekoline penselen her ikke et så mekanisk preg da linjene bærer preg av å være ført på med en trepinne.</p>

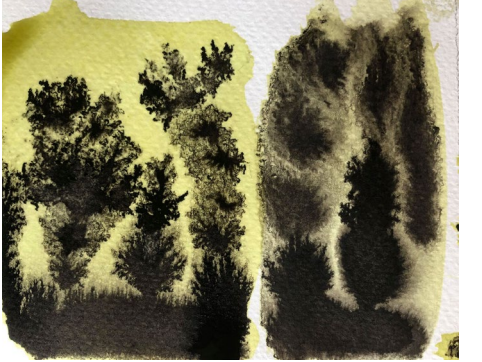
	<p>Utforsking med reed pennen. Stikkord: sumi e, kalligrafi, former som oppstår med egenskaper fra pennen – skraveringsøvelser osv.</p>
	<p>Tegningen er et mønster som gjentar seg. Jeg har tenkt litt på gester og bevegelsen i skriving - jeg gjentar en slags gest slik at mønsteret trer frem med gjentakelser av samme type gest - det er noe over å bare gjenta de samme strekene.</p> <p>Det jeg har tenkt på er at jeg kunne sikkert laget mønsteret på en annen måte... sltså ved å planlegge bedre, men dette er en øvelse og det er kanskje noe tilfredsstillende i å ikke ha noe spesielt motiv jeg ønsker å gjenskape</p> <p>Henri mach - gesten - tegningen - mimesis - det naturlige - å finne tilbake til bildene som ikke er noe spesifikt</p>

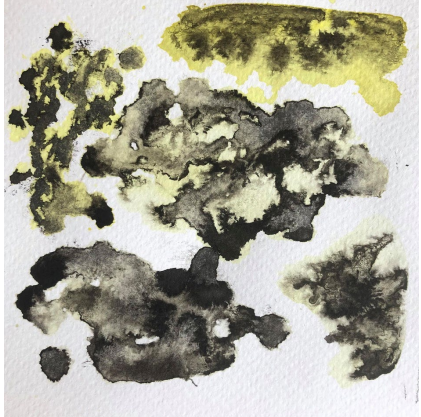

18.09

	<p>Tegninger van Gogh - når jeg tegner legger jeg merke til at menneskene er laget på en spesiell måte- som om de er en del av naturen - de følger de samme formene. dette på den måten at van gogh har laget de veldig organisk (de følger de samme formene som resten av landskapet eller måten han imiterer naturen på). Dette synes jeg var interessant og noe jeg la merke til i arbeid med tegningen.</p> <p>Reed pennen jeg laget er litt vanskelig å jobbe med da den ikke holder så mye blekk. det er også vanskelig å hele tiden måtte passe på hvor de mørke strekene (med mye blekk) faller og hvor de lysere strekene faller. Har med avstander i naturen å gjøre. Noe ønsker en sterkere. Kanskje en spesiell bevegelse eller forgrunnen. Allikevel synes jeg den har en kvalitet i selve streken (reed pennen har et skissepreg over seg).</p>
---	---

	<p>Med blyant er det lettere å jobbe raskere å ikke beskymre meg for valører på samme måte som med blekket men bilde blir mindre intenst og linjene ikke like tydelig. Det er lettere å forstå formene gjennom arbeid med blyant.</p>
	<p>Bilde av mennesker tatt fra ulike bilder av van gogh. De er plassert sammen og kan minne om de svaiene trærne hans</p>
	<p>Mørkere blyant brukes på de feltene jeg ønsker mørkere. Ved å bygge opp formen med en tykkere blyant (tømmer blyant) får jeg mer begrep om hvordan formen kan utvikle seg. Når jeg kun jobber med strekene merker jeg at jeg gjentar de samme bevegelsesretningene flere ganger.</p>
	<p>Refleksjoner rundt det hvite i bildene hans – hvordan lyset kommer gjennom</p>

19.09

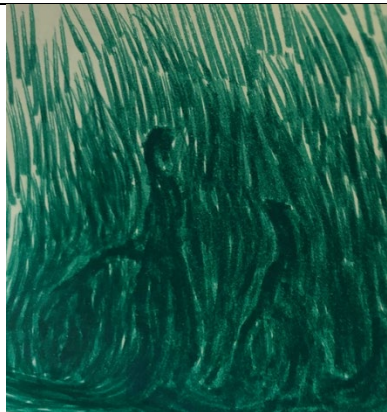
	<p>I dag har jeg jobbet litt med ecoline og blekk. Her skjer det en kjemisk reaksjon som gjør at blekket frakteres i fraktallignende former. Jeg har sett flere kunstnere jobbe med dette. Blant annet jadviga hadde noen utprøvinger med dette. Ecolinen jeg brukte var gul. Dette var egentlig en tilfeldig farge jeg plukket ut. Den minnet litt om postitlappende jeg har jobbet på. Jeg la merke til at blekket trakk seg inn i ecolinen på ulike måter ettersom hvor tørr ecolinen var og hvordan jeg beveget penselen. Som i utprøvingen under får jeg assosiasjoner til planter. Kanskje under havet da de ser ut til å være i en form for bevegelse. Dette fordi fraktalene er sniklete og ser ikke stillestående ut. De er utført på den måten at jeg blekket er påført i midten (de sorte feltene) også sprer den seg derifra. Derfor minner det om hvordan andre planter vokser til. De sprer seg fra et punkt og blir mer komplekse i sin form. Det måtte være et spredningspunkt med denne metoden fordi fraktalene trengte en kilde å vokse fra.</p>
---	---

	<p>Her er en blanding av ecoline og vann lagt på med pensel. Deretter har jeg presset et papir for å suge opp væske enkelte steder. Dette skaper hull og variasjon i hvor blekket legger seg eller flyter i påføringen. Dette kan minne om skydannelser.</p>
	<p>Et eksperiment hvor formen minner om et øye, en blomst eller et rart vesen. Linjene som er laget nederst er gjort ved å bruke en trepinne (reed penn) til å dra ut blekket slik at det skapes små linjer eller utspring fra formen. Kan minne om en organisme. Alle bildene fra denne dagen er kuttet til på mobilden. Dette kan være en metode for å finne gode komposisjoner jeg kan gjenskape i ferdige bilder. Jeg tenker å fortsette med dette.</p>
	<p>Reed penn er brukt. En øvelse i streker. En sirkel står som kontrast mot strekenes bevegelsesretning. En form trer tydelig frem og skaper en brytning.</p>

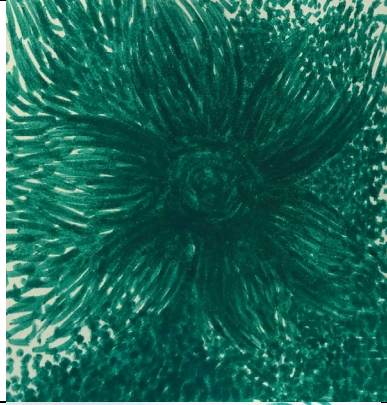

Her har jeg jobbet med en reed penn og gradvis bygget opp en slags sniklede form. De sorte feltene er et resultat av at jeg har skravert feltet. Dette gjør at formen trer frem fra bakgrunnen som en tydelig form.

21.09

Arbeid på jobben med postitlapp og en kalligrafi tusj – former trer frem gjennom dekkende flater.... tusjen gjør slik at jeg kan bygge opp linjene så de blir dekkende. Formene som trer frem lener seg mot hverandre og er organiske i uttrykket. kanskje en kan lage en serie – en utvikling med små mindre bilder.

En slags blomst er tegnet med linjer for deretter å dottes.
Skaper et skille mellom forgrunn og bakgrunn.

Et bilde fra prosess. Formene bygges opp med streker som
ligger etter hverandre. Sirkler. Hva er dette for en kategori?

